

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român fii gata!

Scinteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 23 (583) * miercuri 20 martie 1957 * 4 pag. 15 bani

Prezentul an școlar a adus chiar de la început multe surprize pentru școlari. Mai întâi, au fost introduse în programă noi obiecte de învățămînt și ore speciale rezervate pentru munca practică. Apoi școlile de băieți și cele de fete au fost reunite, făcîndu-se astfel școli mixte. S-a introdus uniforma școlară, împărțirea perioadel de învățămînt în trimestre și nu în pătrare...

Dar iată că și acum, aproape de sfîrșit, prezentul an școlar mai aduce încă surprize. Nu de mult, au fost publicate noile instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului în legătură cu încheierea situațiilor școlare, trimestriale și anuale, precum și normele privitoare la examenele care se dau la sfîrșitul anului școlar.

Potrivit acestor instrucțiuni, la sfîrșitul fiecărui trimestru, după teze, se dă o medie la fiecare obiect în parte. Media aceasta se stabilește de către învățător sau profesor după cunoștințele căpătate de fiecare elev în parte. La sfîrșitul anului, mediile trimestriale se adună și se împart la trei, stabilindu-se astfel media anuală la fiecare obiect. Se consideră promovăți cei care au la toate obiectele medie de trecere. Se consideră corigenți cei care n-au obținut media de trecere la unul sau două obiecte. Sînt declarați repetenți cei care nu obțin medie de trecere la mai mult de două obiecte, precum și cei care nu obțin notă de trecere la purtare, chiar dacă la restul obiectelor au medii foarte bune.

Cel aminați cu încheierea situației anuale, precum și cel rămași corigenți sînt reexaminați în toamnă. Aceștia pot promova anul numai în cazul cînd obțin cel puțin media 6 (în viitorul an școlar se reintroduce notarea de la 10-1) la fiecare obiect la care dă reexaminare.

Începînd din anul acesta, nu se mai dau examene de sfîrșit de an școlar. În schimb, clasele a IV-a și a VII-a vor da examene de absolvire.

Aceste examene constă din următoarele probe:

Pentru clasa a IV-a:

- aritmetică (scris și oral);
- limba română (scris și oral); sau limba maternă (scris și oral);

Pentru clasa a VII-a:

- matematică (scris și oral);
- științele naturale (oral);
- geografia R.P.R. (oral);
- istorie R.P.R. (oral);
- constituție R.P.R. (oral);
- limba română - sau limba maternă - (scris și oral).

Pentru a căuța certificate de absolvire este necesar să se obțină - la examene - medii de trecere la fiecare obiect. Cei care rămîn la un singur obiect pot fi reexaminați în toamnă. Cei care nu obțin medii de trecere la două sau mai multe obiecte sînt declarați repetenți.

Din cele arătate pînă acum se vede că prin aceste instruc-

țiuni se cere elevilor să-și însușească cu toată temeinicia materia predată în școală.

Zilele trecute s-a publicat în ziare o hotărîre a Consiliului de Miniștri prin care se mărește, începînd de la 1 martie 1957, alocația zilnică de hrană pentru copiii din instituțiile școlare și elevii din școlile de cultură generală, institute pedagogice, școli profesionale și speciale, preventoriile cu elevi debili și invalizi, pentru copiii bolnavi de T.B.C. De asemenea, bursierii externi vor primi bursele majorate cu diferența de alocație.

Și instrucțiunile Ministerului Învățămîntului, și hotărîrea Consiliului de Miniștri dovedesc din plin grăia mereu sporită pe care o poartă partidul, poporul nostru, față de copii.

Anul școlar se va încheia cu o mare serbare. O zi va fi închinată adunării solemne în care se va prezenta bilanțul activității de pe întreg anul. Va urma apoi o zi a manifestărilor sportive, cu întreceri sportive, cu programe de gimnastică. Serbarea se va încheia cu ziua închinată manifestărilor culturale-artistice.

Va fi, fără îndoială, un sfîrșit de an, bucuros!

VEȘTI

■ Știrea că utemiștii din comuna Sudiți, raionul Fetești, au luat un lot al festivalului pe o suprafață de 6 hectare, care va fi cultivată cu porumb hibrid, s-a făcut reșede cunoscută și în rândurile pionierilor din unitate.

Astfel, pionierii s-au oferit să-i ajute pe utemiștii la însămînțat, copiii, polinizat artificial și, de bună seamă, la culesul porumbului.

Mai mult - unitatea de pionieri a cerut organizației de U.T.M. ca o porțiune din lot să le fie dată lor, cu toate muncile

■ Pionierii din comuna Movilița, raionul Panclu, s-au hotărît să dea o mîndă de ajutor Gospodăriei Agricolective la muncile de primăvară. În numai două zile ei au curățat de omizi 200 de pomi fructiferi din livada gospodăriei.

■ De cum s-a desprîmăvurat, eleva Bursuc Maria din comuna Mîcșești, raionul Vaslui, a început să-și lucreze grădinița. Ea a semănat flori, a tăiat crengile uscate la cel trei meri, la vișinul și la gutuiul din fața casei și le-a vîrșit tulpinile. Așteaptă acum primii muguri.

■ Pioniera Florea Elena, din comuna Balota, raionul Amaradia, regiunea Craiova, ne-a trimis o veste bună: totul experimental al școlii e aproape gata. Naturaliștii au săpat cei 311 m.p., i-au împărțit în parcele, pe culturi, și au sădit pînă acum 95 de pomi fructiferi pe totul de plantație.

CHEMARE ÎN CINSTEA FESTIVALULUI

Noi, pionierii unității nr. 5 din Școala de 7 ani, comuna Vinerea, raionul Orăștie, regiunea Hunedoara, am aflat despre inițiativa patriotică a organizației U.T.M. din comuna Siliștea, raionul Lehliu, regiunea București, privind „Lotul Festivalului”.

Pionieri și școlari

Și noi dorim să ne alăturăm muncii fraților noștri mai mari, utemiștii, pentru ca pe pămînturile mînoase ale patriei să se strîngă rod cît mai bogat.

De aceea, noi ne-am propus să cultivăm cu

semințe proprii de zarzavaturi timpurii o suprafață de 500 metri patrați de teren din lotul școlar. Acest teren va purta denumirea „Lotul pionierilor pentru Festival”.

Zarzavaturile obținute

le vom valorifica prin cooperativă. Suma realizată o vom da fondului pe țară pentru Festival.

Pionieri și școlari! Participați cu toții la organizarea „Loturilor pionierilor pentru Festival”.

COLECTIVUL DE CONDUCERE AL UNITĂȚII

SAPTAMINA MONDIALA A TINERETULUI

In anul 1943, milioane de tineri din toată lumea, fără deosebire de rasă și naționalitate, care luptau laolaltă împotriva fascismului cotropitor, au organizat pentru prima dată „SAPTAMINA MONDIALA A TINERETULUI”. De atunci, sărbătoarea aceasta a devenit o tradiție scumpă tuturor tinerilor cinstiți din lume care, strâns uniți sub steagul Federației Mondiale a Tineretului Democrat, își pun azi forțele în slujba apărării păcii și viitorului însoțit al omenirii. O dată cu ei, tineretul patriei noastre cinstește și în acest an, în zilele dinții ale primăverii, (21-28 martie) minunata sărbătoare a tineretii, prieteniei și păcii. Sărbătoarea aceasta se va desfășura la noi sub semnul muncii avântate pentru împlinirea marilor țeluri ale cincinalului,

sub semnul stringerii legăturilor frățești cu tineretul sovietic și din celelalte țări socialiste, sub semnul solidarității cu toți tinerii din lume care luptă pentru pace și progres. Într-una din zilele Săptămânii, zi închinată Festivalului, se va populariza viața și activitatea tineretului sovietic care va fi gazda celui de al VI-lea Festival. Vor fi de asemeni: o zi a învățaturii, științei și artei, o zi a sportului, etc. Multe din manifestările și acțiunile din cadrul Săptămânii vă sînt menite și vouă, dragi prieteni. Așa, de pildă, acțiunile de plantare a pomilor și amenajarea de terenuri sportive, întâlniri cu scriitorii, cu maeștri ai sportului și cu studenți străini, festivaluri artistice, etc.

În paginile gazetei veți afla curînd vești despre aceste acțiuni.

Umăr la umăr

● Federația Mondială a Tineretului Democrat numără azi peste 85.000.000 de membri care fac parte din 260 de organizații politice, sociale, culturale, sportive, etc (din 97 de țări.)

● 12 organizații de tineret din Indonezia, ca de pildă „Tineretul popular”, „Tineretul democrat”, „Tineretul național”, „Tineretul musulman” și altele, au alcătuit un front comun care sprijină cererea de eliberare a Irianului de vest de sub dominația colonialistă olandeză

● În anul 1955, Uniunea Sovietică a fost vizitată de 101 delegații de tineret de peste hotare, iar 836 tineri din 42 de țări au vizitat R.P. Chineză. În același an, 68 delegații de tineret din U.R.S.S. și 847 de tineri chinezi au vizitat numeroase țări, printre care India, Anglia, Suedia, Norvegia, etc

● În Senegal (colonie franceză din Africa) 60 de organizații de tineret și-au dat mâna în lupta comună pentru independența țării lor.

Tinerețea patriei

■ Tinerii oțelari reșițeni de la cuporul nr. 6 au dat peste plan, de la începutul anului și pînă la 15 martie, 825 tone de oțel.

■ Utemiștii și tinerii săteni din comuna Săveni-Bacău, s-au angajat ca în cinstea Festivalului să planteze 2000 de puiți de plop pe șosea și să amenajeze în comună un parc, un bazin de înot, un teren de fotbal, etc.

■ Minerii de la Petrila au dat anul acesta peste plan 5.536 tone de cărbune. Printre brigăzile fruntașe se află și acelea conduse de utemiștii Moise Peter și Panai Bogos.

■ În regiunea Craiova activează aproape 400 echipe de teatru și formații instrumentale de amatori, care numără 10.000 de tineri artiști

RADIO GLOB

FESTIVAL

■ Pregătirile pentru Festival sînt în plină desfășurare în 50 de țări ale globului, unde sute de mii de tineri și tinere răspund la chemarea comitetului internațional de pregătire.

La Moscova, una din preocupările de seamă o constituie cazarea în cele mai bune condițiuni a participanților. În hotelurile Expoziției Agricole Unionale vor fi găzduite peste 25.000 de persoane. Patruzeci de clădiri, a vînd fiecare cîte 5 etaje, sînt gata. Alte 11 sînt în curs de construcție.

■ Fondul internațional al Festi-

valului va procura sumele necesare pentru ca tineretul din unele țări din Africa și America de Sud să poată veni la Moscova.

■ Comitetul internațional de pregătire a Festivalului și-a început emisiunile radiofonice speciale în limbile albaneză, bulgară, ungară, chineză, coreeană, și altele.

■ Arta românească va fi reprezentată la Festival de un grup numeros de tineri artiști. Un cor, două echipe de dansuri, o orchestră de instrumente populare, o orchestră simfonică, un grup de estra-

dă, precum și soliști, laureați ai concursului național în curs de desfășurare. Cu totul, din formații vor face parte 300 de persoane. Nu vor lipsi nici păpușarii, care s-au bucurat de mult succes la Festivalul de acum 2 ani

■ Suedia nu va lipsi nici de data aceasta. Pe scenele Festivalului se vor produce trei colective de dansuri populare, cor și orchestre de muzică populară suedeză.

■ În Danemarca, tineretul este deosebit de activ. El va trimite o delegație formată din 150 de tineri.

Tineretul Uniunii Sud Africane cere drepturi egale pentru albi și negri. Poliția se răfuește însă fără milă cu acești tineri patrioți.

Pentru ce luptă acești tineri de culoare? Pentru drepturi egale, pentru o viață mai bună.

lozefini vă prezintă cîteva scamatorii

Misterul căldării cu apă

Se prezintă publicului o găleată goală care apoi se așează pe un scaun.

După aceea se prezintă o altă găleată, mai mică decît aceasta, care este pe jumătate umplută cu apă.

Conținutul mîcii găleți este vărsat în căldarea cea mare aflată de scaun

După cîteva minute, se ridică găleata cea mare în care se turnase apa și experimental omul face o mișcare ca și cînd ar vrea să arunce ceva spre public

Asistența se sperie, dar fără motiv căci găleata este goală. Unde este apa?

EXPLICAȚIA
Găleata are la fund mai multe găurele de scurgere. Fundul scaunului pe care se așează găleata este o imitație de umplutură de paie, de fapt din tablă găurită fin.

Sub această tablă se află o cutie în care se scurge apa.

Din găleată, apa curge prin găurelele din fund, trece prin tablă scaunului și se varsă în rezervorul scaunului.

Schimbarea cernelei în apă și a apei în cerneală

Se prezintă publicului un pahar cu cerneală.

Se acoperă paharul cu un batic și cînd acesta este luat, conținutul paharului s-a schimbat în apă

Se varsă apa într-un al doilea pahar.

Ea se transformă iarăși în cerneală.

Încă odată cerneala este turnată într-un al treilea pahar și imediat se schimbă în apă.

EXPLICAȚII

Operatorul ia un pahar umplut pe trei sferturi cu cerneală și îl așează pe masă.

În realitate, paharul nu conține decît apă: peretele recipientului este tapizat cu mătase neagră.

Acoperindu-se paharul cu un batic, cînd acesta este luat, odată cu el se scoate și mătasea neagră care tapetează peretele interior al paharului

Operatorul ia apoi un alt pahar care se află pe masă cu gura în jos.

Îl șterge în interior și pe exterior cu o cîrpă. Varsă în el apa pe care o conține primul pahar.

Apa se transformă deodată în cerneală foarte neagră.

În această apă s-a aruncat pe furis puțin salicilat de sodiu

Al doilea pahar a suferit o preparație prealabilă. A fost încălzit și apoi badijonat cu clorură de fier.

Soluția de fier se solidifică și aderă de fundul recipientului pe măsură ce paharul se răcește.

În acest fel este posibil ca paharul să fie șters cu o cîrpă, fără ca soluția să se șteargă. Mai departe, în continuare, operatorul toarnă lichidul negru din al doilea pahar în al treilea

Lichidul este apă. Cerneala a fost decolorată de cîteva picături dintr-o soluție concentrată de acid meforic vărsată în prealabil în al treilea pahar.

Acordarea Premiului de Stat al R.P.R. pentru lucrările deosebit de valoroase din domeniul literaturii și artei, științei și invențiilor, realizate în anul 1955

Zilele acestea a fost dată publicării o Hotărîre a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la acordarea Premiului de Stat al Republicii Populare Romîne pentru lucrările deosebit de valoroase din domeniul literaturii și artei, realizate în anul 1955.

Astfel, au fost premiate operele a o serie de scriitori, printre care Marin Preda (romanul „Mormoniș”) și scriitorul de limbă maghiară Nagy Istvan (romanul „La cea mai înaltă tensiune”) care au primit premiul I (proză) în valoare de 30.000 lei. Volumele de poezii „1907” și „Cîntare omului” ale poetului academician Tudor Arghezi, au primit de asemenea premiul I în valoare de 30.000 lei.

Premiul de Stat pe 1955 au mai primit de asemenea, și alți poeți și scriitori.

În domeniul dramaturgiei, scriitorul Horia Lovinescu a primit premiul II pentru piesa „Citadela sfărîmată”, iar scriitoarea Ana Novac pre-

miul III pentru piesele „Preludiu” și „Familia Kovacs”

Au mai fost premiați o serie de compozitori și interpreți muzicali, precum și pictori, sculptori, graficieni și actori

De asemenea, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri, au fost acordate premii celor mai valoroase lucrări din domeniul științei și invențiilor, realizate în 1955.

Au primit premiul I, în valoare de 50.000 lei pentru lucrările științifice în domeniul științelor medicale, publicate în 1955 acad prof dr C Ionescu-Mihăești și acad prof dr Arthur Kreindler.

Printre cei premiați în domeniul lucrărilor tehnice, se numără colectivul proiectant și realizator al mașinii de alizat fin „Hoffman” tip M.A.F.-6 (premiul III), precum și un alt colectiv de tehnologi, maeștri și muncitori.

Acordarea Premiului de Stat al R.P.R. pe anul 1955 va fi un nou imbold în dezvoltarea științelor, artei și literaturii din țara noastră.

La copiii din VIȘTEA de JOS

Drumul de la Făgăraș la Viștea de Jos e bine să-l faci cu... căruța!

Așadar, zic că e mai bine de mers cu căruța, deși, cinstit vorbind, pe mine m-a costat satisfacerea acestei dorințe un guturai strașnic după o baie în mijlocul naturii... Dar, dacă vrei ca ochii să-ți desfete peisaje de basm sau apusuri de soare fermecătoare... atunci — cu căruța...

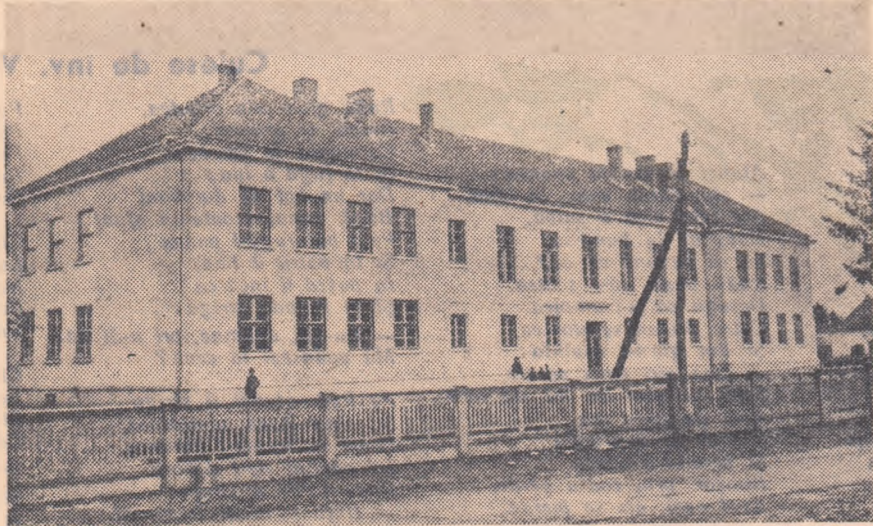
Am plecat din Făgăraș și am ajuns în Viștea.

Frumoasă comună! Frumoasă și cu construcții bune, solide. De un lucru numai de aduce lipsă oamenii de aici — și, cu osebire, copiilor — de școală! Tocmai ce era mai folositor!... tocmai de acest lucru „uitaseră” stăpînii trecutului!

Dar o vorbă spune că odată cu vremea se schimbă și pădurea. Așa că, la Viștea, un nou stejar s-a înălțat mai mîndru și mai frumos decît toți — școala cea nouă!

Frumoasă școală înaltă — cu un etaj — și mare, mare că cel puțin un sfert din comună și-ar găsi adăpost aci. Șapte încăperi de clasă, o sală de laborator, o sală de gimnastică lungă de vreo 25 de metri, o sală pentru „colțul viu”, patru săli de recreație, balet Școală modernă, ce mai! După ultimul cuvînt al tehnicii! Și unde mai pui că nu numai viștenii se bucură de noua școală, ci și ceilalți din împrejurimi: cei din Olteț, Viștea de sus, satul Rucăr, Ucea de jos, Feldioara-sat...

Școala are acum și internat. Înainte vreme, copiii din cătunul Viștea

șoara, de sub munte, băteau zilnic 11 km prin viscol, prin ger, amenințați de lupi, hăituiți de arătările fricii copilărești. Acum gata cu drumul lung, gata cu frica de lupi: toții „cătunenii” se hodină — cum zic localnicii — la internatul școlii.

Mergînd prin curtea școlii, m-am întîlnit cu unul din cătunenii, venind de la internat.

Directorul l-a oprit:

— Ei, băiețel, arăți supărat...

Băiatul s-a scărpinat puțin la ceafă, ca omul care gîndește pe îndelepte, apoi, luminîndu-și chipul printr-un zîmbet, a răspuns:

— Nu sînt supărat... Doar puțin, puțin. Ni-i lipsă ceva: radioul! Am vrea s-ascultăm și noi emisiunea „Bună dimineața copii”, și cîte n-ar mai fi de ascultat...

Vasăzică radioul li-i lipsă, „lipsa” de căpetenie! Am tras o raită prin clase, în recreație și-n vreme de învățatură. Clase mari, spațioase, elevi odată și jumătate, silitori la învățatură! Pe Maria Bolovan, cea mai bună elevă din școală și președinta unității, am surprins-o la lecție, la tablă Rezultatul acul-

de crenguțele întinse peste tot locul: se lucrau tîrnuri (mături din crengi de alun) pentru școală. Am privit, furat de îndemnarea minilor sale, cum lucrează Șandru Gheorghe sau Răducu Socol, ambii din clasa a V-a. Și munca lor nu mi s-a părut cu nimic mai prejos decît cea a lui Tarog, care deretica în mica seră de la „colțul viu” sau decît cea a Irinei Bălescu, care fura tainele fizicii, mînuind aparatele din laborator.

Poate o să vi se pară exagerat, dar așa e: copiii din Viștea se pricepe la toate și, ceea ce-i mai interesant, au dragoste de munca lor! Luați de pildă, pe Liviu Ioani, pe Nicola Birsan sau pe Hans Brozer Martin și întrebați-i ce note au. „5 — pe linie!” își vor răspunde mîndri. Sau vorbiți despre colțul viu cu Elena Bonta și Livia Bolcoș: „Cu șapte degete a crescut grîul din borcan” își vor comunica, bucurătoare.

Și odată cu gura vei vedea cum își vorbesc, printr-o licărire adîncă, grăitoare, și ochii lor!

Am stat puțină vreme la copiii din Viștea de Jos. Puțină, dar folositoare, căci ce este mai minunat decît să vezi viața în creștere, într-un frumos sat ardelean, unde pînă de curînd copiii mai învățau într-o derăpănătură de casă.

Stefan ZAIDES

tării, ca de obicei, a fost un 5, adăugat celorlalți din catalog.

Cînd îi vreme de ploaie sau ger, jocul n-are de ce se-nterupe: sălile de recreație, mari și bine încălzite, minunat fin loc de curte.

În atelierul „măscilor meseriași”, numai înfîlmirea m-a putut duce, deoarece de afară nu se auzea un sgomot, nu se zărea un semn care să-ți spună: „Aci se lucrează!” Am pătruns înăuntru și m-am împiedicat aproape

Primul meci al anului

Vremea frumoasă din ultimul timp l-a îmbiat pe mulți pionieri să iasă afară, la joacă.

Așa se face că zilele trecute, pe terenul Școlii medii nr. 3 din Satu Mare, a avut loc meciul de fotbal dintre echipele claselor a VI-a de la Școlile medii nr. 3 și nr. 1.

În primele minute de joc, inițiativa este de partea celor de la Școala medie nr. 3. Un schimb reușit de mingi între Șandor și Bay, în careul echipei adverse, îl pune pe acesta din urmă în poziție bună de șut. Bay trage puternic la semînăltime, și-l obligă pe Todică, portarul de la Școala medie nr. 1, să scoată mingea din plasă! Este 1-0 pentru clasa a VI-a de la Școala medie nr. 3. Nu trec nici 5 minute, și Nagy — venit de la apărare — trage puternic spre poarta lui Todică, însă cu puțin peste bară. Jocul este din ce în ce mai viu. Cei de la Școala medie nr. 3 aleargă cît e terenul de mare. Oare vor rezista așa pînă la sfîrșit? Rămîne de văzut.

Au trecut aproape 30 minute de joc. Se pare că prima repriză va da cîștig de cauză celor de

la Școala medie nr. 3. Dar nu, nu-1 așa! Chiar în acest moment, Filip (Școala medie nr. 1) — intră în careu și, de la 12 m, trage puternic, pe jos, înscrinînd. Scorul: 1-1! După acest gol, inițiativa trece de partea celor de la Școala medie nr. 1. Adversarii sînt deruțați. Nu apucară să-și revină, cînd, deodată, același jucător — Filip! — marcă un gol: 2-1 pentru Școala medie nr. 1, scor cu care ia sfîrșit prima repriză...

Și după pauză inițiativa este de partea celor de la „nr. 1”, care mai înscrină încă 4 goluri: 3 prin David și încă unul prin Filip.

Scor final: 6-1 pentru pionierii de la Școala medie nr. 1.

Din echipa învingătoare s-au remarcat: Todică și David — cel mai bun de pe teren! — iar de la învinși Bay...

Acum, ambele echipe se pregătesc cu seriozitate. De ce? Surpriză: peste cîteva zile va avea loc meciul revanșă!...

E. DOBRE

Noi despre noi

O cameră obișnuită. Mese lungi, pe care găsești în neregulă tot ce vrei: hîrtie, creioane colorate, tuș, cerneală. Ba într-un colț se găsește și o mașină de scris „Olimpia”. Ce mai, tot ce trebuie. Și e un du-te-vino...

— Gata desenele?

— Ce-i cu șpaltele? Unde-s șpaltele? strigă indignat secretarul.

Sînt nedumerită. Unde mă aflu? La noi în redacție? Nedumerirea însă mi-a fost lămurită. Am aflat că-n această cameră își are sediul revista literară „Noi despre noi”. E vorba de o adevărată redacție și, pe rînd, am făcut cunoștință cu membrii ei.

Banu Camella, redactor șef.
Branga Lucia, secretar general
Bucur Șirbu, membru, în colegiu.

Mercheșan Miha! și Munteanu Gheorghe, asjiderea. Iar dacă, din întîmplare, revista lor o să vă cadă vreodată în mînă, citiți-o. E foarte interesantă. Dar și mai interesantă e activitatea redacției. Redactorul șef, ca orice redactor șef, citește toate materialele din revistă. El face ultima citire, dă articolelor „bun de cules”, cum se zice. Secretarul? V.I. Inchipulți! tipografie, materiale, desene. Cînd îl vezi face schițe pentru aranjarea materialelor în cuprînsul revistei.

E o adevărată vîlă. Dar m-am luat cu vorba și am uitat să vă prezint revista. Așa deci am deschis-o. Pe prima pagină, stă scris cu litere de-o șchioapă: „Folklorul în sat la noi” de... Banu Camella.

Mi-a plăcut mult. Apoi am răsfoit mai departe. „Iarna”, poezie de Simion Virgil. Dacă l-ați cunoaște... Virgil e numai în clasa a IV-a, dar de pe acum are un calat întreg cu poezii. Citește ce-au scris alții, observă natura, oamenii, și scrie. Scrie tot ce-i place mai mult, tot ce-l emoționează.

Apoi am găsit și alte „opere”: „Critica societății în opera lui Eminescu”, „O excursie pe Cindrel”, „Cărți noi în bibliotecă”, „O adunare furtunoasă”. Toate, toate sînt scrise cu grijă și au niște desene... și caricaturi!... Parcă-s făcute de pictori adevărați. La revista aceasta totul te atrage, te îndeamnă să citești.

Acum îmi dați voie să vă spun și localitatea unde apare? Revista literară „Noi despre noi” este editată în comuna Polana, cam la jumătatea drumului dintre Sebeș și Sibiu. E o comună mică, dar asta n-are nimic de-a face cu subiectul reportajului meu. Principalul e că aci se găsesc preocupări atît de frumoase.

Geta COSTIN

MUIEȚI-S POSMAGII?

Dragii copii, drept să vă spun, toldeana am crezut că basmul lui Creangă cu „muieți-s posmagii” e numai un basm. Acum cităva vreme însă, cînd am fost la Școala medie nr. 6 din Oradea, am avut prilejul să mă conving că și în realitate se pot întîmpla lucruri asemănătoare.

Faptele s-au petrecut cam așa auzisem că pionierii de aici îndrăgesc mult sportul. Bucurosi, m-am urcat în primul tramvai și, în curînd, lată-mă la școala cu pricina, înconjurat de o mulțime de copii.

— E adevărat că vă place sportul? deschid eu vorba.

— Sportul?... sportul, sigur că da, ne place. Auzi! Cui nu-i place sportul?

— Bun. Atunci să-mi spunei la care din sporturi sînteți mai tari?

De astă dată nu se grăbi nici unul să-mi răspundă.

— Ei, parcă spuneai că vă place sportul?

— Așa... sportul ne place, o-am mai spus; însă nu putem să știm... care anume.

Ar fi fotbalul, nu-i vorbă, dar...

— Dar ce?

— Dar nu putem organiza așa... un meci adevărat.

— De ce?

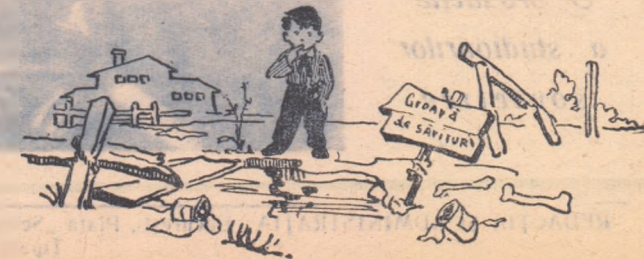
— N-avem unde juca. U-nii, e drept, se mai duc la „Progresul” cînd au antrenament și mai trag și ei un șut, altfel...

— Ia spunei-mi, cu F.G.M.A.-ul cum stați? Cîți purtători ai înșignei aveți în școală?

— Dar voi, voi de ce nu puneți mîna? În două zile n-aveți ce-alege de aici.

Au rămas toți cu gura căscată lată un lucru „extraordinar”, la care nu se gîndesc... Vorba aia: „Muieți-s posmagii?”

Emil DOBRESCU

CINTECE HAIĐUCESTI

Dă-mi o creangă de mesteacăn...

— „Dă-mi o creangă de mesteacăn
Din odihitoru-ți ram,
Cît mai lungă, cît mai tare,
Ca să-mi fac spinzurătoare...
Să-mă spinzur ling-un nor...
În văzduh legănător.
Că mi-e viața tare grea,
Codrule mîna ta!”
— „De spinzurătoare n-am
Nici o creangă, nici un ram,
Căci spinzurătoare nu-i
Decît leacul lasului.
Dat, de vrei să te răzbuni
Pe boieri și pe hapsini,
Toți copaci am să-adun,
Să-ți dau lemnul cel mai bun.
Să-ți taci armă oțelită,
În durerile la călitate,
Armă grea, pedepșitoare,
Armă grea, nimicitoare.
Cînd îi do cu ea o dată,
Să vîntască lumea toată;
Cînd îi do de două ori,
Să lărîm din căpitori
Luminetele conace
Unde leaca n-ajută zăce,
Unde se adună rafturi
Munca ta de ani și vecuri!”
— „Codrule, mîna ta,
Dulce-ți fie liniștea,
Somnul tău și alintat,
Că bun stat m-ai învățat...”

Auzit de la ȘTEFAN BĂ-
DEANU, din comuna Dăni-
cei, raionul Vedea.

Cîntecul haiducului Radu Anghel

Haiducul Radu Anghel a fost un revoltat împotriva nedreptăților sociale și a exploatării moșierescii, un prieten și un apărător al celor umili și oropsii.

Cîntîndu-l în minunatul său vers, poporul și-a exprimat dorul de a se elibera de sub asuprirea boierescă.

Radu Anghel a murit, împușcat de poartă domnească, în anul 1860, în satul său natal Mosteni-Greci.

Frunzulita bobului
Pe culmița dealului,
La tulpina jagului,
În Poiana Tîrgului
Stau haiducii Radului...
Făceau focul și cîntau
Si-un berbec gras ei frigeau.
Dar nu-l frigeau cum se frige,
Ci-l suceau numa-n cîrlig.
Să-l facă carnea mai dulce...

Iară ici, pe cîi colea,
Mi șada Radu-alături

Cu-o ploscuță mitiea
De-o vază și cinci oca,
Ținea Radu de curea,
Gusta vin dulce din ea.
Către băieți se-ntorcea
Și așa le cuvînta:
— Beți, haiduci, și cheșiți
Da' nici unul nu gîndiți
Un' la noapte să izbiți...
O să-l călîm pe Stoian
Că e mare barosan...

Bine vorba nu sfîrșea,
Că ha-ducu toți săreau,
Armele și le umpleau
Straje-nainte puneau
Și la arendaș plecau.
Radu-i înconjură casa.
— Bun noroc, jupîn Stoiane!
— Mulțumescu-ți, căpitane!
— Ia nu-mi mai ză „căpitane”,
Că-ți înmoi cele ciolane...
Căpitane! ce-s în lume
Pôartă cizme de-alea bune!
Eu sint Radu de la Greci,
Port nădrași și port tureci,
Și opinci cu cataramă,
Să nu-mi bage nimeni samă...
Ia ne dă ceva parale,
Că-mi mor haiducii de foame;
Băieții mei stau în crîng
Și de foame mi se plîng
Că n-au palmă de pămînt,
Nici boi cari să tragă-n plug
Să pună și ei porumb...
Iară tu ești plin de bani
Și nu dai la cei sărmanii!
— Măi Radule, dumneata,
Eu mă jur pe viața mea
Că n-am chioară de para.

Atunci Radu se-ntorcea
Și la haiduci porunceau.
Mina pe Stoian puneau,
Mina-n ușă i-o stringeau,
Atul de barbă-l trăgea,
Pînă ce Stoian striga:
— Stai, Radule, nu mai da,
Că fi-oi da tot ce-oi avea.
Ia cată măi, după ușă
Și vezi că-l o căldărușă,
Și mai cată sub temel
Și vezi că-l un putinel
Plin cu bani cu gălbenel
Dobînda banilor mei,
Ia-l și te tot du cu el...

Radu banii cînd îi lua
Și la desagi i-ndesa.
Desagiul nu se umpleau
Din nou la Stoian mergeau
Și din gură îi strigau:
— Mai cată, jupîne, cată
Că nu-t suma încă toată!

Atunci Stoian le spunea:
— Măi călîm colea în ladă,
Are jata mea o salbă,
Dată de la bună-sa,
Să se curune cu ea!...
Radu banu că-i scoțea,
Desagi că și-i umplea
Către Stoian se-ntorcea,
Și din gură-i cuvînta:
— Ține aici cinci parale,
Să-ți cumperi un kil de sare...
Apoi desagu-i lua,
Sus pe ca: îi arunca
Și pe-aici o apuca
Binișor, prin codru verde,
Aci-l vezi, aci se pierde.

Radu, cînd se depărta,
Tot din drum se abătea
La o casă părăsită
(Viața lui Radu-i sfîrșită!)

În casă de cum intra,
La moș Ion se ducea
Și-n graț blînd îi cuvînta:
— Bună oreme, moș Ioane!
— Ziua bună, căpitane!
— Dă-ne, zău ceva mîncare,
Că băieții-s morți de foame...

Atunci moșul îi spunea:
— Măi, Radule, dumneata,
Mîncare eu fi-oi făcea,
Bătură vă voi da;
Dar dacă pe urma ta
Se trîște polera
Și-a fi vai de viața mea
Și de haiducia ta?
Și-apoi moșul se gătea,
Purcei la tavă puneau,
Rachiu cu vază căra,
Pe haiduci de-l sătura.

Bine masa nu sfîrșea,
Că sosea și polera
Cu căpitanele Palada
Și cu zancul Surcea.
Iar Palada îi striga:
— Dă-te Radule, legat!
Că ești mare vinovat!
— Ba că nu m-oi da legat
La un ciocoi gulerat!
De maș clătina de beat,
Cu-o sîdă ca voi mă bat,
Dar acum, la trezie,
Nu mi-i frică nici de-o mie!

Și-apoi Radu ce-mi făcea?
La flăcăi se întorcea
Și astfel le porunceau:
— Aduceți-mi durda mea!
Și în grabă mi-o-ncărcați:
Băgați praș în ea cu oala,
Și gloante cu chivora!
La poteră-apoi ieșea
Și din gură le striga:
— Măi soldați, măi dorobanși,
Poterași aci aflați...
De-aveți soții tinerele
Întorceți-vă la ele!

Căpitanele lung ținea
Și tot în Radu trăgea.

Culese de inv. V. Popescu

Radu gloanțele prindea,
Înapoi le arunca;
Căpitanele se speria
Și la fugă o lua;
Dar un hoț de dorobanș
Bagă mina, scoate-un șfanș
Pe-o buturugă-l puneau
Și în patru îl tăia,
În pușcă îl încărca
Și la Palada striga:
— Da-vei, doamne, ori n-ai da,
Mă avansezi la ceva?

Pe Radu-atunci îl striga
Și, cînd Radu se-ntorcea,
Drept în frunte-l nimerea,
La pămînt de-l doboră.
Radu-ncepe a striga:
— Hoților, m-ați împușcat,
Eu nimic nu v-am stricat,
Lăsați-mă frățioare,
Ca să mor de moarte bună,
S-apuc luminarea-n mîna,
Că eu cîț am haiducii
Tot bogați am jefuit,

Pe săraci am miluit;
Patru școli am ridicat,
Fete mari am măritat;
Iar la băieții săraci
Cumpăratu-le-am boi, vaci,
... Vă mai rog cu jurămint,
Cît veți trăi pe pămînt,
La boieri romîni sau greci,
Niciodată să nu te pleci,
Că boierul, lua-l-ar dracu,
Vrea să-ngenunche săracu'!

Cîntă cucul sus pe cruce,
Pe Radu la groapă-l duce;
Și-l plîng păsărelele,
Codrul, rămuretele;
Și-l plîng codrul de fagi
Și-l plîng oamenii săraci,
Îl jelesc codatele
Și-l plîng toate satele.

Auzit de la ADAM DUMI-
TRU, din com. Retevoiești, re-
giunea Pitești.

Un film despre eroism:

„Garnizoana nemuritoare“

O producție a studiourilor sovietice

Bunica trăiește ultimele clipe. O viață întreagă ea s-a îngrijit de toți iar acum se stinge încet-șor...

Durerea împietrește chipurile celor din jur.

Și cum n-ar fi așa dacă în fiecare zi cad copiii și femeii răpuși de foame, cad bărbații loviți de gloante?

Unde se petrec toate acestea? În subteranele cetății Brest, în zilele Războiului de Apărare a Patriei. Aci s-au adunat o parte din locuitorii orașelului sovietic atacat de fasciști. Aci, o mîna

de oameni, o garnizoană nemuritoare cu arme puține dar cu toată forța și hotărîrea, rezistă fasciștilor.

Foamea, lipsa de apă, boala, nu-l poate face să dea înapoi. Dimpotrivă! Atita vreme cît există o armă, un brat sănătos, fasciștii nu vor avea răgaz! În frunte se află comuniștii!

Faptele povestite în filmul „Garnizoana nemuritoare“ sînt fapte adevărate. Ele vorbesc omenirii întregi despre tărîa comuniștilor despre sacrificiile poporului sovietic pentru salvarea omenirii de fascism.